

[Lindegård Rasmussen.]

bakning i folketinget kan videreføres også i den lov, som vi nu skal prøve på at føre ud i livet.

Lovforslaget hviler jo i alt væsentligt på det udkast, der var optaget som bilag til naturfredningskommissionens betænkning af december 1967. Det er første gang, at naturfredning overhovedet har været genstand for en kommissionsbehandling her i landet. Lovforslaget hviler altså ganske på synspunkter, der har den nyere tid og hele den nyere tids problematik som forudsætning.

Det foreliggende lovforslag indeholder nogle mindre ændringer i forhold til kommissionens forslag, vel nok overvejende af rent administrativ karakter; jeg skal her kun henvise til kulturministerens skriftlige fremsættelse. Jeg tror, at ønsker om en nærmere argumentation omkring disse spørgsmål rigtigt og lettest og bedst opfyldes under udvalgsarbejdet.

En virkelig nydannelse i forhold til gældende lov er jo, at lovforslaget nu fremtræder uden den hidtidige § 22. Herved ydes virkelig et væsentligt bidrag til, at loven i højere grad får karakter af en ren fredningslov. Den hidtidige § 22 omhandler som bekendt regulering af bebyggelsen i det åbne land. Jeg tror, at alle, der har været stillet over for virkeligheden på dette område, vil erkende, at regulering af bebyggelsen i det åbne land ikke kan ske gennem naturfredningsloven. Det problem hører hjemme i anden lovgivning, og her tænkes det da nu også placeret; jeg tror, det er placeret rigtigt på denne måde.

Det må også betragtes som noget nyt, at man nu i selve formålsparagraffen omtaler bevaring og pleje af større samlede landskaber, det, man med et måske diskutabelt udtryk har benævnt naturparker. Jeg tror, der her ligger en meget spændende opgave for alle parter, der bliver impliceret i dette; det vil være noget væsentligt i det fremtidige fredningsarbejde. Det vil også være væsentligt, at forståelsen for, hvad det indebærer, trænger igennem og trænger igennem så hurtigt, at man kan undgå, at vrangforestillinger breder sig til skade for selve sagen såvel som til unødigt uro og ængstelse for dele af erhvervslivet.

Det står vel også klart, at den vægt, man

nu tillægger disse store, og jeg tør nok sige langsigtede opgaver, selvfølgelig ikke derfor totalt udelukker fredningssager af mere klassisk tilsnit. Man kan vel heller ikke på forhånd udelukke, at fredningslovgivningen kan være et brugbart instrument ved løsningen af visse bynære problemer, der ikke kan og ikke skal bedømmes isoleret her, men må ses i sammenhæng med zoneloven og den effektivitet, den får. Det vil udvalgsarbejdet formodentlig kunne skabe klarhed omkring.

Den udvidede ret til benyttelse af strandbredden hilser jeg med tilfredshed. Jeg tror; en udvidelse af de bestående færdselsrettigheder til også at gælde beherskede former for ophold og badning er nødvendig; der er et befolkningsmæssigt pres på dette område, som man skal være varsom med at undervurdere. De foreslåede afstandsbestemmelser og hermed købspigten for det offentlige i visse nærmere afgrænsede tilfælde, hvor en grundejer med føje føler sig generet af udøvelsen af almenhedens rettigheder; må det også anses for naturligt at medtage.

Jeg forstår på ministerens skriftlige fremsættelse, at der med hensyn til åbningen af private skove over en vis størrelse foreligger visse muligheder for en frivillig løsning af problemet. Jeg vil blot lige understrege dette; jeg tror, vi opmærksomt skal følge den videre udvikling omkring denne side af problemet.

Endelig skal nævnes, at fredningsplanudvalgene får til opgave at analysere og at udarbejde vejledende retningslinjer til støtte også for andre myndigheders planlægning og administration. Der skabes altså også med denne lovgivning en forbindelse til andre dele af planlægningslovgivningen. Man har måske tidligere haft det indtryk, at fredning var et forsøg på at konservere fortiden eller i hvert fald et forsøg på at sætte nutiden i stå. Jeg tror, det foreliggende lovforslag vil yde et vægtigt bidrag til, at fredningsarbejdet herefter i højere grad vil blive betragtet også som et spørgsmål om, hvorledes vi indretter os for fremtiden. Mit parti kan anbefale lovforslaget til en velvillig behandling.

Vivike: Den store idé i dette forslag til naturfredningslov er jo ideen om naturparker, og den idé er vi ikke modstandere af,